

A bírálóbizottság értékelése

A bírálóbizottság a tézisekben összefoglalt alábbi új tudományos eredményeket fogadja el:

1. Az erdők párásabb, hűvösebb mikroklímájának kialakításában meghatározó szerepe van a főleg gyertyánból álló második lombkoronaszintnek és a cserjeszintnek.
2. A feltalaj fizikai – kémiai változóit elsősorban a fajokösszetétel befolyásolta, amire elsősorban a talaj kémhatás és aciditás viszonyai bizonyultak érzékenyek.
3. A lágyszárú szint és az újulat fajgazdagságát növelte a fény mennyisége, a fajdiverzitás és a táji elemek diverzitása. A lágyszárúak a fény finomabb, a faszárúak a fény durvább térbeli léptékű mintázatával mutattak összefüggést. Természetvédelmi szempontból kedvező állapotot a heterogén erdei fényviszonyok jelentették, a túlságosan nyitott állományok már a nem erdei fajoknak kedveztek.
4. A talajszint mohaközössége esetében a felszíni vegetáció és a talajban levő propagulum bank fajösszetétele teljesen eltért, a propagulum bank fajgazdagsága alacsony, szerepe nem jelentős a regenerációban. A felszíni közösséget nagymértékben meghatározta az avarszint gátló hatása, fajgazdagságát az avarborítás csökkentette, a fajdiverzitás és a cserjeszint denzitása növelte. A fényviszonyokkal a talajlakó fajok mutattak összefüggést, a kéreg- és korhadéklakók nem.
5. A kéreglakó moha- és zuzmóközösség fajösszetételét elsősorban a fajösszetétel határozta meg, mohák esetében a tölgyek, zuzmók esetében a gyertyán volt kiemelt jelentőségű. Fajgazdagságukat növelte a cserjeszint denzitása és a fák mérete. Zuzmók preferálták a nyitottabb állományokat, a moháknak az árnyasabb viszonyok voltak kedvezőbbek.
6. A fán élő gombák diverzitását növelte a neutrálisabb talaj és a holtfa borítása, fajösszetételüket a fajok elegyarányai határozták meg. A talajlakó szaprotróf gombák a hűvösebb, humidabb, neutrálisabb talajú állományokat kedvelték, emellett fajgazdagságukat az avar-tömeg növelte, fajösszetételüket elsősorban a fajok határozták meg. Az ektomikorhizás gombák gyengébb összefüggéseket mutattak a háttérváltozókkal, a nitrogénben szegényebb, neutrálisabb talajú, fajokban gazdag állományok voltak a legkedvezőbbek számukra.
7. A pók-közösség fajszámát a fajszám és a cserjeszint denzitása növelte, míg a fajösszetételt elsősorban a fajösszetétel (tölgy, bükk, gyertyán elegyarány) határozta meg.
8. A madárközösség fajgazdagságát a fák mérete, a gyepszint borítása és a holtfa mennyisége növelte, a fajösszetételt szintén ezek a változók határozták meg.
9. Az élőlénycsoportok között viszonylag kevés összefüggést találtak, összességében a környezeti változók jobb indikátoroknak bizonyultak, mint az élőlénycsoportok. A legfontosabbak a jelenlegi faállomány szerkezeti és összetételi jellemzői voltak, ami jól mutatja e tekintetben a jelenlegi erdőkezelés meghatározó szerepét a biodiverzitás fenntartásában. A régióban kiemelt jelentősége van a fajdiverzitásnak, a cserjeszint borításának, a heterogén fényviszonyokkal rendelkező erdei mikroklíma biztosításának. E feltételek könnyebben biztosíthatók az örök-erdő gazdálkodás keretében, mint a vágásos üzemmód során.